

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.78

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: Pesti asszonyok keserve: a cselédhiány

Forrás:

A Nap

Bp.

(Hely)

1920. 7. 17

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1920

Pesti asszonyok keserve:

a cselédhiány

A pesti emberek nagy bajaihoz egy újabb keserűség is járul: *nincs cseléd*. Hónapok óta tart már a cselédhiány, de a pesti asszonyok azzal vigasztalják magukat, ha véget érnek a nyári mezei munkák, a falvakból tömegesen jönnek majd a lányok a fővárosba helyet keresni. Elmúlt az aratás ideje, a szüreten is túl vagyunk, a falu kezdi pihenni az elmúlt nagy munkákat, ámde Pesten még mindig nincs cseléd. A cupringereknél egyáltalán nincs cseléd, a boltokban nap-hosszat nagyságuk várnak, hogy a betévedő mindenesteket, szobaleányokat, szakácsnőket elcsipjék, a Mártában hetek óta nem akadt jelentkező, a *hatósági közvetítőknél pedig száz-tizenöt cselédet keresnek és ezzel szemben tizenhárom az ajánlkozó*.

A nagy cselédhiányt a beavatottak különbözőképpen magyarázzák, mert kétségtelenül furcsa, hogy a nagy drágaság, az általános nyomor közepette mégsem akadnak nők, akik az ingyen koszt és a ma már elég tekintélyes bérösszeg ellenére háztartásokba szegődnének szolgálatra. A cselédviszonyok ismerői a falusi leányok elmaradásának okát abban látják, hogy a városban elmaradt a koszt. Edzett háziasszonyok állapították ugyanis meg, hogy a falusi cselédleányok téli-re azért szegődtek a városba, hogy kőhizlalják magukat. A koszt csábította őket, ma azonban annyira leste-lyedt a fővárosi emberek életstandardja, hogy hizlalásról már szó sem lehet. A

falu sokkal inkább tudja táplálni gyermekeit, mint a város. Akit a jó koszt csábított, az most elkerüli Pestet.

Másik oka a cselédhiánynak, a női munkalehetőségek számának a háború, a történeti rohamos megszaporodása. A jobb szobaleányok és mindenestek otthagyták helyüket és a háziasszony állandó felügyeletétől megszabadulandó, beálltak kenyeres- és cukrosleányoknak vendéglőkbe és kávéházakba. Sokkal könnyebben, kevesebb munkával, több szabadidővel, mérhetetlenül nagyobb szabadsággal és önállósággal keresnek feltétlenül többet, mint amennyit magánosok fizetnek háztartási alkalmazottaiknak. A másik része a volt cselédeknek egyszerűen a láncolás nem felemelő, de tagadhatatlanul jövedelmező pályájára lépett. Lisztet, zsírt, tejet, turót, vajat, apró-jeszagot összeszednek otthon, feljönnek vele a városba, felkeresik volt gazdájukat és ott adják el, a nagyságuk pedig szíves örömet megvásárolják a valódi hamisítatlan hazait, amiért még jegyet se kell adni.

Nem utolsó mértékben azért sincs cseléd, mert noha három-négyszáz koronát fizetnek is, ez a pénz legfeljebb egy pár harisnyára, vagy kötényre elég, de semmiesetre ruhára, télikabáttra vagy cipőre. Félévig, vagy egy évig is kell dolgozniuk és félretenniük bérüket, hogy megvásárolhassák a szükséges ruhadarabokat. Ezért nincs cseléd.